

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/282/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115214028
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6115214028.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa WM Consulting & Communication, s.r.o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 34 127 798, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti odporcovi M. S., D.. XX. XX. XXXX, N. O. XX, N. N., o zaplatenie 505,86 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 03. 07. 2015 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 505,86 Eur s úrokom 15,40 % ročne zo sumy 331,94 Eur od 26. 09. 2014 až do zaplatenia a s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 331,94 Eur od 26. 09. 2014 až do zaplatenia ako plnenia zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX uzatvorenej medzi Slovenskej sporiteľňou a. s. a odporcom dňa 17. 08. 2005.

Keďže sa jedná o drobný spor v zmysle § 200ea OSP, súd rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania vo veci v zmysle § 115a ods. 2 OSP.

Súd vykonal dokazovanie žalobným návrhom, zmluvou o bežnom účte zo dňa 17. 08. 2005 č. XXXXXXXXXXX/XXXX, jej dodatkom zo dňa 22. 06. 2006, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 07. 10. 2014, výzvou na zaplatenie žalovanej sumy zo dňa 27. 02. 2015, všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 01. 08. 2002, podmienkami pre poskytovanie splátkových a kontokorentných povolených prečerpaní, ktoré nadobudli účinnosť 01. 02. 2006, písomným vyjadrením žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľa jeho právny predchodca zriadil odporcovi na základe zmluvy o bežnom účte bežný účet. Dodatkom k tejto zmluve zo dňa 22. 06. 2006 bolo odporcovi povolené prečerpanie k tomuto účtu po splnení úverových podmienok. Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 22. 06. 2006 bolo poskytnuté prečerpanie do výšky 10 000,-- Sk (331,94 Eur) do 11. 05. 2009. Pohľadávka z povoleného prečerpania sa úročí premenlivou úrokovou sadzbou 15,40 % ročne. Keďže odporca porušil svoje zmluvné povinnosti, Slovenská sporiteľňa a. s. odstúpila od dodatku s tým, že ak pohľadávka nebude splatená, bude vymáhať pohľadávku súdnou cestou. Následne 25. 09. 2014 postúpila pohľadávku navrhovateľovi a oznámila to dňa 07. 10. 2014 odporcovi. Navrhovateľ vyzval dňa 27. 02. 2015 odporcu na zaplatenie dlžnej sumy, na čo nereagoval. Ku dňu postúpenia pohľadávky dosiahla výška splatného dlhu celkove žalovanú sumu. Táto pozostávala z istiny vo výške 331,94 Eur a príslušenstva vo výške 173,92 Eur.

Na výzvu súdu, aby navrhovateľ špecifikoval uplatnenú pohľadávku, predložil dôkazy preukazujúce splnenie peňažných prostriedkov, podmienok zosplatnenia ako aj splnenie podmienok postúpenia z právneho predchodcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z. z., navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16. 09. 2015 uviedol, že k splatnosti pohľadávky došlo ku dňu 25. 07. 2011. Čo sa týka splnenia podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, uviedol, že vo všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne v bode 18.14 bolo uvedené, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, a teda nebola povinná vyzvať odporcu na zaplatenie pohľadávky pred jej postúpením.

Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľa. Tento si ju odvodzoval od svojho právneho predchodcu Slovenskej sporiteľne v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok. Túto nedoložil. Doložil len oznámenie Slovenskej sporiteľne o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy zo dňa 25. 09. 2014.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. účinného k tomuto dňu, t. j. k 25. 09. 2014, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. (viď uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku,

s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní. Splnenie týchto podmienok navrhovateľ netvrdil ani nepreukázal.

Pokiaľ tvrdil, že klient vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 18.14 výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek pohľadávky, takýto „súhlas“ obsiahnutý v jednostrannom formulárovom tlačive nepodpísanom odporcom súd nemohol považovať za platný dvojstranný právny úkon. Absentuje tu vôľová zložka zo strany odporcu a prípadné takéto dojednanie by bolo v rozpore aj s kogentným citovaným ustanovením špeciálneho právneho predpisu zákona o bankách jeho § 92 ods. 8.

Keďže zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom ich splnenie navrhovateľ nepreukázal, súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné v zmysle § 39 OZ.

Navrhovateľ ani nepreukázal obsah tejto zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom bolo na ňom dôkazné bremeno preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého je odvodzovaný návrhom uplatňovaný nárok.

Každopádne, aj keby však navrhovateľ preukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu, podľa tvrdenia navrhovateľa malo dôjsť k „úplnému zastaveniu možnosti čerpania úverového rámca“ ku dňu 25. 07. 2011, ktorú skutočnosť chápal navrhovateľ ako ukončenie zmluvy. Návrh na súd došiel 03. 07. 2015.

Keďže sa jednalo o spotrebiteľský vzťah, bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka aj vo vzťahu k premlčacej dobe, pričom súd z úradnej povinnosti skúma otázku premlčania nároku v zmysle § 5b zákona 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Nárok navrhovateľa by bol premlčaný v zmysle § 100, § 101 O. z.

Súd ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že podľa tvrdenia navrhovateľa mal odporca prekročiť limit povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy, čím malo dôjsť k nepovolenému prečerpaniu. Nepreukázal však, či vôbec došlo medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom k dojednaniu o povolenom prečerpaní peňažných prostriedkov a za akých podmienok, prípadne, ak došlo k nepovolenému prečerpaniu peňažných prostriedkov, v akom období, v akej výške. V takom prípade by sa potom však jednalo o bezdôvodné obohatenie, u ktorého premlčacia lehota by musela byť posudzovaná podľa ustanovenia § 107 O. z.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako bezdôvodný zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní neúspešný, odporca si náhradu trov konania neuplatnil. Z týchto dôvodov súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.